

tes, som det staar i Slutningen af Bemærkningerne, „at der i en nær Fremtid, eventualiter i næste Rigsdagssamling, vil kunne opnaas Enighed angaaende Ordningen af Spørgsmaalet om Maafevidden“. Hvilken Ordning der da maatte blive foreslaaet af Regjeringen og vedtagen af Rigsdagen, derom skal jeg ikke udtale mig. Jeg vil benytte denne Mellemtid til at søge Oplysninger om, hvorledes dette Spørgsmaal bedst og hensigtsmæssigst kan ordnes, og det fremgaar jo af den korte Diskussion her i Thinget i Dag, hvor forskellige Meiningerne i saa Henseende ere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Trier) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amt (S. Hage) have holdt paa Bibeholdelsen af de Regler, der ere gjældende efter Danske Lovs 5—10—45 og, efter hvad Højesteretsdommen af 1880 har statueret, ere gjældende for hele Landet. Det ses, at altsaa disse to ærede Thingmænd hævdede bestemt Nødvendigheden af at beholde Bestemmelserne for Limfjordsfiskeriet, medens det lige saa bestemt hævdedes af det ærede Medlem for Præstø Amt (Veth), at Maafevidden burde helt frigives, og hvis jeg forstod det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) rigtig, var det ogsaa hans Mening, at det var det, han ønskede i saa Henseende. Jeg skal heller ikke udtale mig om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at fasthætte en almindelig Regel, gjældende for alle vore Farvande, eller om det ikke vil være det Hensigtsmæssigste at vedtage saadanne Bestemmelser som anthydet i Diskussionen, Bestemmelser, som hjemlede Fiskerne i visse Distrikter efter nærmere fastsatte Regler at træffe Afgjørelse af dette Spørgsmaal ved Vedtægt. Jeg skal ikke foregribe noget af disse Spørgsmaal, men gjentage, at jeg vil benytte disse fire Aar til at skaffe mig de fornødne Oplysninger om, hvorledes Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Maafevidden hensigtsmæssigst kan gjenemføres, og da forelægge den ærede Rigsdag Forslag herom. Jeg tror, at jeg har herved besvaret det Spørgsmaal, som rettedes til mig af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage), om Loven i Virkeligheden var en midlertidig Lov; ja, det udtales baade i Titelen selv, i Indholdet og i de Bemærkninger,

som ledsage Forslaget, at Loven kun tilsigter at være rent midlertidig. Naar den ærede Formand for Finantsudvalget antydede en Redaktionsændring i Lovforslagets Titel, tvivler jeg ikke om, at vi kunne enes om en saadan. Jeg skal for Dieblittet indskrænke mig hertil.

Thorup: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage). Jeg skal give ham Ret i, at de fleste Andragender, der kom ind, og det Meste af det foreliggende Materiale gik ud paa, at man ønskede Limfjordsmaasterne indførte. Og jeg skal give ham Ret i Mere; jeg vil endogjaa indrømme, at Fiskere fra Fjorde — mærkeligt nok, efter hvad man nu ser — opfordrede til at gjøre Maasterne større, idet de gjøre gjældende, at med de nuværende lovlige Maaster ødelægges Fiskeriet. Saa vidt skal jeg give det ærede Medlem Ret, men det ærede Medlem vil jo heller ikke glemme, at der kom mange Andragender i modsat Retning. Men en Ting vil jeg bestemt modsigte det ærede Medlem i, og det er den, at det Lovforslag, som den høie Regjering sidst forelagde, var et Udtryk for, hvad hele Udvalget vilde. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at der var nogle saa, men ikke uvæsentlige Bestemmelser, som gik imod, hvad Flertallet vilde, saa det er altsaa ikke rigtigt at sige, at vi negtede at vedtage det, som egentlig hele Udvalget havde været enigt i. Det er ikke Tilfældet! Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men, som ærede Medlemmer ville erindre, var der adskillige Bestemmelser, som vi vare bestemt imod, men som Regjeringen dog havde optaget. For Resten er jeg og det ærede Medlem enige om det Udsælgende i at faae en Fiskerilov, men jeg vil blot paa det Bestemteste hævde, at Ingen i saa Henseende har gjort Sagen mere Skade end den Side, hvortil det ærede Medlem hører. Den Gang der var mest Udsigt til at faae den gennemført, da der var forskellige Medlemmer fra forskellige Grupper, der kunde enes i Udvalget, da gjorde nemlig det ærede Medlem og hans Meningsfæller, med Undtagelse af en enkelt, alt Muligt for at forhindre, at vi skulde faae Loven til Behandling.